

- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του προσφεύγοντος.
- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά ελλιπή αιτιολογία.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αφορά αδικαιολόγητο και δυσανάλογο περιορισμό του δικαιώματος ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος και της επαγγελματικής του ελευθερίας.

- (¹) Εκτελεστική απόφαση 2013/409/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ 2013, L 204, σ. 52).
- (²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 735/2013 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 101/2011 για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ 2013, L 204, σ. 23).

Προσφυγή της 15ης Οκτωβρίου 2013 — Oil Turbo Compressor κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-552/13)

(2013/C 359/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: K. Kleinschmidt, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το σημείο 48 του πίνακα Β του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει το σημείο 103 του πίνακα Β του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010, κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί/λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

- 1) Προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση του Συμβουλίου.

Στο πλαίσιο του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, μεταξύ άλλων, ότι η προσβαλλόμενη πράξις ελήφθησαν προδήλως βάσει εσφαλμένων υποθέσεων και αντιβαίνουν προς τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου 26ης Οκτωβρίου 2012, στην υπόθεση T-63/12, Oil Turbo Compressor κατά Συμβουλίου (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή) και της 17ης Απριλίου 2013 στη υπόθεση T-404/11, TCMFG κατά Συμβουλίου (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή). Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν υφίστανται πραγματικά περιστατικά που να δικαιολογούν επαρκώς την απόφαση του καθού και την μέσω αυτής προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της.

- 2) Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, η οποία διαπνέει ένα κράτος δικαίου

Κατά την προσφεύγουσα, συντρέχει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, διότι η συμπεριληψή της στις προσβαλλόμενες πράξεις δεν σχετίζεται εύλογα με τον σκοπό των πράξεων αυτών, ήτοι την παρεμπόδιση δραστηριοτήτων ικανών να συντελέσουν στην εξάπλωση των πυρηνικών όπλων, και την παύση του εμπορίου και/ή της ανάπτυξης συστημάτων εκτόξευσης πυρηνικών όπλων ή άλλων οπλικών συστημάτων εκ μέρους της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν. Επιπλέον, το καθού δεν αποδεικνύει ότι η απαγόρευση που επιβάλλεται στην προσφεύγουσα να εμπορευέται με την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι δυσανάλογη, και συγκεκριμένα ότι αποτελεί το λιγότερο επαχδές μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Κατά την προσφεύγουσα, δεν έχει πραγματοποιηθεί προφανώς καμία στάθμιση της κατάφωρης προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας προς τον επιδιωκόμενο, κατά τους ισχυρισμούς του καθού, σκοπό.

- 3) Παραβίαση αρχών που διαπνέουν ένα κράτος δικαίου

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι το καθού παρέλειψε να παραθέσει επαρκείς αιτιολογίες για την συμπεριληψή της προσφεύγουσας στις προσβαλλόμενες πράξεις. Το καθού δεν κατονομάζει ούτε τα πραγματικά περιστατικά ούτε τα αποδεικτικά στοιχεία που ισχυρίζεται ότι έχει στη διάθεσή του. Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, ότι, δεδομένου ότι δεν της γνωστοποιήθηκαν πραγματικά περιστατικά και αποδείξεις που να μπορούν να δικαιολογήσουν τις προσβαλλόμενες πράξεις, και δεδομένου ότι το καθού παρακρατεί τυχόν πληροφορίες, δεν μπορεί να τύχει δικαίως δικής σύμφωνα με τις αρχές του κράτους δικαίου. Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας για πρόσβαση στον φάκελο της υποθέσεως. Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, παρά τις προαναφερθείσες αποφάσεις, το καθού εμμένει στις προσβαλλόμενες πράξεις.